

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/223/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212076
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2513212076.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: U. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX X., štátnej občianke Slovenskej republiky, zastúpenej JUDr. Daliborom Kuciaňom, advokátom so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: O. O. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XXA, XXX XX L., štátnemu občanovi Vietnamskej socialistickej republiky, o náhradu škody a o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 3.371,81 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

IV. Štát nemá právo na náhradu výdavkov spojených s prekladmi a tlmočením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 6.11.2013, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 6.11.2013, sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 3.371,81 eura titulom náhrady škody a sumy 10.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzovala od trestného činu žalovaného, ktorého sa dopustil dňa 28.11.2011 o 14,15 hod. v Piešťanoch na trhovisku pri križovatke ulice Teplická s ulicou Rázusova, kedy fyzicky napadol žalobkyňu tým spôsobom, že potom, čo ju chytil za pravú ruku nad laktom, ju otočil k sebe, a hranou dlane ľavej ruky ju sekol do oblasti hlavy - do pravého spánku a ucha, čím jej spôsobil pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie sánkového kĺbu, podkožný emfyzém mihalníc, pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia 22 dní, a zároveň týmto úderom spôsobil žalobkyni, v danom čase ešte maloletej otras labyrintu ucha, percepčnú vnútroušnú nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom, v dôsledku čoho žalobkyňa utrpela trvalé poškodenie sluchu vpravo. Okresný súd súdu Piešťany uznal žalovaného za vinného zo spáchania predmetného skutku trestným rozkazom sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 10.6.2013, proti ktorému podal žalovaný v pozícii obžalovaného odpor, a samosudca v trestnej veci nariadil pojednávanie. Žalovaný tak protiprávnym konaním spôsobil žalobkyni ujmu na jej osobnostných právach podľa § 11 Občianskeho zákonníka, kam patrí aj právo na zdravie, súkromie a rodinný život. Žalovaný spôsobil žalobkyni neodstrániteľnú a trvalú ujmu na zdraví s trvalými následkami, ďalej jej spôsobil trvalé obmedzenia v rodinnom a súkromnom živote, a teda doživotne ovplyvnil žalobkynin súkromný i rodinný život a zdravie, pričom už táto okolnosť sama osebe odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia nemajetkovej

ujmy vo väčšom rozsahu, hoci je už vopred jasné, že presný finančný ekvivalent za ľudské zdravie, telesnú integritu, rodinný a súkromný život nie je možné určiť. Je potrebné, aby súd pri určení peňažnej náhrady prihliadol na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku trvalého a neodstrániteľného zásahu do zdravia, súkromného a rodinného života a dôsledky, ktoré vyvolali u žalobkyne, hlavne doživotnú stratu sluchu vpravo a doživotnú traumatu z ľudí ázijského pôvodu. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch môže aspoň takto prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu. Okrem náhrady nemajetkovej ujmy na osobnostných právach žalobkyne si žalobkyňa žalobou uplatnila aj náhradu škody podľa § 415 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v sume 3.371,81 eura, pozostávajúcu z bolestného v sume 1.461,10 eura, sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 1.845,60 eura a nákladov za lieky a za potvrdenie o úraze v sume 65,11 eura. Žalovaný neprejavil ľútosť, neospravedlnil sa a nenahradil škodu tak, ako bola vyčíslená vo, vtedy ešte prebiehajúcim, trestnom konaní. Náhrada za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia bola riadne vyčíslená v predmetnom trestnom konaní, a preto žalobkyňa navrhla vykonať dokazovanie obsahom trestného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013, predovšetkým trestným oznámením, výsluchmi žalobkyne a jej matky žalobkyne v prípravnom konaní, odborným vyjadrením MUDr. Klementa č. 12/2012, znaleckým posudkom č. 7/12 vypracovaným Prof. MUDr. Hajtmanom, PhD. dňa 1.10.2012, lekárskymi nálezmi a prepúšťacou správou, pokladničnými blokmi z lekárne, trestným rozkazom sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 10.6.2013, odporom proti trestnému rozkazu, zápisnicami o hlavnom pojednávaní z 27.1.2014 a z 24.3.2014, rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 24.3.2014, uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/64/2014-325 zo dňa 9.10.2014, ďalej pokladničnými blokmi z lekárne predloženými žalobkyňou v tomto sporovom konaní, príjmovým pokladničným dokladom z 13.12.2011, ako aj vyjadreniami strán sporu, a z i s t i l t e n t o s k u t k o v ý s t a v :

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013 súd zistil, že žalobkyňa podala dňa 21.3.2012 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Piešťanoch (ďalej len „OO PZ v Piešťanoch“) trestné oznámenie za trestný čin ublíženia na zdraví, ktorého sa mal dopustiť žalovaný, meno a priezvisko ktorého vedela uviesť iba na základe údajov, ktoré dňa 28.11.2011 v prítomnosti žalobkyne, jej matky a žalovaného zistila privolaná hliadka polície potom, čo na ňu zaútočil žalovaný. Dňa 28.11.2011 bola s matkou na trhovisku. Páčil sa jej ruksak, nevedela jeho cenu, predavač sa pri stánku nenachádzal, preto sa jej mama išla opýtať do vedľajšieho stánku, ktorý bol za rohom, asi 10 metrov od žalobkyne. Žalobkyňa si medzitým všimla peňaženku, chcela sa opýtať mamy, či si ju môže kúpiť, a v tom sa pri nej zjavil menovaný predajca, ktorý jej povedal, aby nekradla, na to ona peňaženku položila naspäť, a išla smerom k mame, ktorá sa už vracala ku nej, keď zrazu pribehol predajca, zdrazil ju za pravú ruku nad lakťom, otočil ju, a ľavou rukou ju prudko uderil seknutím hranou dlane do pravej strany hlavy do oblasti spánku a ucha, a ona pocítila na mieste úderu veľké teplo a bolesť. Následne mama začala na predajcu kričať, že prečo ju bije. On ju pustil, odbehol asi o 5 metrov, kde sa nachádzali peňaženky, jednu z nich priniesol, a stále opakoval, že toto kradla. Mama mu na to povedala, že aj keby kradla, nemá právo ju biť, a následne privolala políciu. Polícia prišla asi o 15 minút. Následne na to išla žalobkyňa v sprievode matky na ošetrovanie do nemocnice A. Wintera v Piešťanoch. Tam ju chceli hospitalizovať, avšak na jej naliehanie mama podpísala reverz, no po príchode domov, asi po 5 hodinách ju bolela hlava, bolo jej na zvracanie, bolelo ju oko, ktoré mala opuchnuté, ako aj ucho, v ktorom jej stále pískalo, a preto sa s mamou vrátili do nemocnice, v ktorej bola hospitalizovaná po dobu 8 dní. Počas hospitalizácie nemohla priadne prijímať tekutiny a jesť, nevedela udržať rovnováhu, mala bolesti, keď sa jej dostala voda do ucha pri bežnej hygiene, mala zhoršený sluch pravého ucha a zhoršený zrak pravého oka po dobu asi jedného mesiaca. Dobu liečenia prerušila asi po dvoch týždňoch, pretože nechcela prerušiť polročné písomky, kedy však bolesť a hukot v uchu pretrvávali, pričom zranené ucho si musela prekryvať pred chladom. Aj po predmetnom incidente často chodievala okolo tejto tržnice, a mala veľký strach, že tento útočník znovu stretne. Poverený príslušník PZ uznesením z 23.3.2012 začal trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví. Vyšetrovateľ PZ uznesením z 9.7.2012 vzniesol obvinenie proti osobe žalovaného pre prečin ublíženia na zdraví.

6. Z výsluchov žalobkyne a jej matky vykonaných v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci súd zistil, že ich výpovede zodpovedali deju popísaného žalobkyňou v trestnom oznámení. Navyše súd zistil, že žalobkyňa sa zhoršil aj psychický stav pre zvýšený strach z útočníka, preto musela navštíviť psychológa. Podľa výpovedí žalobkyne a jej matky, poruchy rovnováhy sa u žalobkyne prejavovali aj k 10.5.2012, kedy žalobkyňa nebola schopná chodiť bez pomoci inej osoby. Matka žalobkyne žiadala preplatiť náklady za lieky a za dochádzanie na vyšetrenia, ako aj bolestné v plnej výške podľa bodového hodnotenia odborného vyjadrenia č. 12/2012 MUDr. Ľuboša Klementa s tým, že ak by mala mať žalobkyňa v budúcnosti trvalé následky, žiadala aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, pretože žalobkyňa sa predtým chcela zamestnať v ozbrojených zložkách, či už v rezorte ministerstva vnútra alebo ministerstva obrany, ktoré si vyžadujú 100 % zdravotný stav. Vzniknutým poškodením zdravia je žalobkyňa obmedzená vo výbere budúceho povolania, nakoľko mala záujem o štúdium na Vojenskej akadémii v Liptovskom Mikuláši. Aj v škole sa jej ťažšie sústreďuje, pretože musí načúvať ľavou stranou, nevie sa sústreďiť na učenie, zhoršil sa jej prospech. Žalobkyňa bola po predmetnom útoku hospitalizovaná 8 dní, potom bola ešte 5-6 dní doma, a potom sa už pýtala do školy, aby v škole veľa nechýbala. Keď jej niekedy prišlo nevoľno, matka musela ísť po ňu, musela ju umývať aj kúpať, aby vo vani nestratila rovnováhu a aby jej nenatiekla voda do ucha. To trvalo asi celkom 8 týždňov. Napriek tomu, že žalobkyňa sa venovala bojovým športom od svojich šiestich rokov, z predmetného incidentu mala psychickú traumu zo správania ľudí.

7. Žalovaný v pozícii obvineného na výsluchu v prípravnom konaní dňa 9.7.2012 potvrdil, že v daný deň, v danom čase a na danom mieste chytil žalobkyňu za ruku. Zvyšok deja popísal tak, že žalobkyňa potom urobila nejaký protipohyb, a on ju nechtiac hranou dlane ľavej ruky udrel po uchu a do pravej časti jej hlavy, a že išlo o nešťastnú náhodu. Uviedol, že ho to veľmi mrzí a že sa bude snažiť uhradiť všetky náklady spojené so zraneniami a liečbou.

8. Z odborného vyjadrenia MUDr. Ľuboša Klementa č. 12/2012 zo dňa 4.4.2012, znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia ortopédia, súd zistil, že žalobkyňa dňa 28.11.2011 napadnutím inou osobou utrpela zranenia: udretie hlavy v spánkovej časti vpravo s udretím sluchového aparátu, t. j. vnútorného ucha, s krvácaním do podkožia a kože, a aj do sluchového aparátu vpravo s poruchou sluchu vpravo s nepríjemným pískaním v pravom uchu, udretie pravej očnice a jej okolia s opuchom a krvácaním do dolného viečka a aj tváre vpravo, ďalej utrpela udretie pravého sánkového kĺbu, opuch okolia ušnice, lebky za ušnicou vpravo s krvným výronom 5 x 2cm, opuch a bolesť sánkového kĺbu vpravo so zníženou pohyblivosťou dolnej sánky pri otváraní úst, opuch očnice vpravo s krvným výronom do oblasti pravého dolného viečka a opuch pravej časti tváre. Na základe týchto úrazových a bolestivých príznakov bola vyšetrená dňa 28.11.2012 na chirurgickej ústavnej pohotovosti v ambulancii. Ešte v ten istý deň sa jej stav zhoršil, pretože bolesti hlavy, točenie hlavy a pocit na zvracanie sa zvýraznili, preto bola nútená opäť navštíviť tú istú ambulanciu, pričom na podklade druhého vyšetrenia bola prijatá do nemocničného zariadenia na chirurgické oddelenie Nemocnice A. Wintera, Piešťany k následnému vyšetreniu, sledovaniu a liečbe. Vyšetreniami sa poškodenie mozgu sa kostných štruktúr vylúčilo. Miesto udrenia hlavy v oblasti spánku, tváre, očnice a ucha so spánkovým kĺbom sa zhojilo pomerne rýchlo, do týždňa, avšak aj do 4.4.2012, kedy bolo vyhotovované predmetné odborné vyjadrenie, u žalobkyne pretrvávala poúrazová porucha vnímania sluchu pravým uchom, ktorá je potvrdená tak subjektívnymi, ako aj objektívnymi vyšetreniami krčných, nosných a ušných lekárov, a to MUDr. Sivačkovou, MUDr. Salcerom, MUDr. Chebenovou. Podľa vyjadrenia MUDr. Chebenovej zo dňa 26.1.2012, ide o poúrazovo vzniknutú poruchu vnímania sluchu pravým uchom s pískaním v pravom uchu, pričom ide o jav ustálený, ďalšou liečbou neovplyviteľný, a teda trvalý, kde poruchu nedoslýchavosti príslušná odborníčka zaradila do kategórie ťažká porucha sluchu, t.j. porucha sluchu III. stupňa. U žalobkyne bola zahájená všetka potrebná liečba podľa medicínskeho kódexu a zákona, vrátane liečby infúziami, pretože tá je v podobných prípadoch účinnejšia než liečba tabletami. Nedošlo síce k hluchote, avšak došlo k výraznej strate sluchu. Sluch je jedným z piatich zmyslov, ktorý zdravý človek využíva v každodennom živote. Žalobkyňa trpí ťažkou poruchou sluchu v pravom uchu, čo znamená, že priemerný prah sluchu je medzi 70 až 90 dB, kedy nepočujúcemu väčšinou už nepomáha zlepšiť si porozumenie reči ani načúvací aparát. Zranenie žalobkyne vzniklo s veľkou pravdepodobnosťou priamym úderom hlavy o tupý predmet, ktorým mohla byť dlaň, boxer, fľaša, palica a iné, alebo žalobkyňa mohla spadnúť po zakopnutí, keď bežala, avšak vtedy by jej rana bola znečistená a udrela by si len menšiu plochu tváre a hlavy, než ktorá bola popisovaná pri prvotnom ošetrení žalobkyne. Žalobkyňa bola minimálne jedným úderom zranená od agresívneho útočníka do oblasti telesnej schránky, t. j. do hlavy v mieste spánku, tváre a jej okolia, pričom úderom bol poškodený aj sluchový a rovnovážny aparát žalobkyne. Vzhľadom na rozmer zranenia je

vysoko pravdepodobné, že úder bol spôsobený dlaňou útočníka, a to minimálne jedným úderom slabej až stredne silnej intenzity. Po úraze ucha vpravo žalobkyňa trpela zápalom prínosových dutín, zápalom bubienka a zápalom zvukovodu, t. j. trubice medzi dutinou nosnou a stredným uchom kvôli zápalu nosa v čase od 3.1.2012 do 26.1.2012, čo je veľmi častý jav po akýchkoľvek úrazoch vonkajšieho, stredného a vnútorného ucha, pretože dôjde k poruche vyváženej, rovnováhy a práce týchto orgánov. Úrazom poškodené ucho na akejkolvek úrovni často podľahne vzniku poúrazovej infekcie, preto poškodený po úraze ucha musí brať antibiotiká ihneď preventívne, a tie žalobkyňa preventívne brala. Príčinou poruchy vnímania zvuku v prípade žalobkyne bol úraz z 28.11.2011, a nie infekcia, ktorú prekonalala až následne, ktorá sa ani netýkala vnútorného ucha, ale len pomocných ušných orgánov. Ľavé ucho ostalo zdravé a bez poškodenia. Žalobkyňa bola po úraze obmedzená v bežnom živote, okrem straty sluchu a schopnosti počuť pravým uchom, po dobu 22 dní, kedy bola obmedzená vo fyzickej aktivite, vrátane vykonávania fyzicky náročných športov pre bolesť ucha a hlavy, pocit na zvracanie a závraty hlavy. Z medicínskeho hľadiska išlo síce o úraz ľahký, pretože vážnejšie neohrozil žalobkyňu na zdraví a na živote, ani neohrozil jej základné životné orgány, avšak z pohľadu poškodenia, hoci aj jednostranného, tento úraz bol príčinou pomerne ťažkých a rozsiahlych trvalých následkov, akými sú znížené vnímanie sluchu v hlučnom prostredí, nižšia sústredenosť na vykonanú prácu, nutnosť nosenia načúvacieho špeciálneho aparátu, strata schopnosti odhadnúť, odkiaľ zvuk prichádza. Žalobkyňa bola špeciálnymi vyšetreniami diagnostikovaná nevyliciteľný a ďalšou liečbou neovplyvniteľný trvalý následok, a to porucha sluchu vpravo ako hluchota ťažkého stupňa s poklesom vnímania sluchu o 79,20 %, kým v ľavom uchu mala pokles vnímania sluchu iba o 2,7 %. Pokles vnímania sluchu pravým uchom bol u nej zistený na prahu medzi 80-90dB, kým u zdravého jedinca je prah sluchu menší ako 25 dB s hranicou tzv. sociálneho sluchu (pri dorozumívaní sa rečou, pozeraní televízora, počúvaní rádia) do 40 dB. Ako príčinu poškodenia zdravia znalec určil napadnutie inou osobou. Bolesť žalobkyne určil nasledovne: 1.) diagnóza č. 3. - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu - 5 bodov, 2.) diagnóza č. 6b. - sánkový kĺb - pomliaždenie - 10 bodov, 3.) diagnóza č. 50. - podkožný emfyzém mihalníc - 15 bodov, 4.) diagnóza č. 57. - pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom - akútne - 15 bodov, 5.) diagnóza č. 60. - otras labyrintu ucha - 50 bodov, t. j. bolesť spolu 95 bodov. Sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotil vychádzajúc z diagnózy č. 284c. - nedoslýchavosť jednostranná ťažká - 120 bodov. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne vyjadril celkovým počtom 215 bodov, čo predstavuje 3.306,70 eura, vychádzajúc z finančnej hodnoty 1 bodu, ktorá v danom čase zodpovedala sume 15,38 eura za bod.

9. Zo znaleckého posudku č. 7/12 zo dňa 1.10.2012 podaného znalcom Prof. MUDr. Andrejom Hajtmanom, PhD., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, z odvetvia otorinolaryngológia (ďalej len „ORL“) súd zistil, že zranenia žalobkyne vznikli fyzickým ublížením na zdraví do spánkovoočnicovej oblasti hlavy vpravo stredne sivej intenzity. Zmliaždené rany na pravej strane hlavy žalobkyne vznikli silným tupým úderom na spánkovú, bočnú očnévú oblasť, ušnicu a vonkajší zvukovod vpravo. Nedoslýchavosť so sprievodným ušným šelestom vpravo vznikla pri údere rukou do oblasti ucha, kedy došlo ku krátkodobému prekrytiu a uzatvoreniu kanála vonkajšieho zvukovodu, čo spôsobilo náhle značné zvýšenie tlaku vo vonkajšom zvukovode, ktoré pôsobilo v prvom rade na blanu bubienka, ktorá sa krátkodobo prehla dovnútra bubienkovej dutiny, a natrhla sa. Z rany na vnútornej strane blany bubienka vzniklo krvácanie do bubienkovej dutiny - hemotympanum vpravo. V druhom rade tento zvýšený náhly tlak vzduchu vo zvukovode pri údere sa preniesol cez sluchovú reťaz stredného ucha do vnútorného ucha, kde spôsobil mikrokrvácanie do Cortiho orgánu, poškodil sluchové vláskové bunky, ktoré začali žalobkyňu odumierať. Krátkodobý nadmerný zvuk, akým je napr. zvuk plesknutia, môže u vnímavého jedinca viesť k podráždeniu až k poraneniu vysoko špecifických citlivých štruktúr vnútorného ucha zodpovedajúcim za vnímanie zvuku, pričom sa vyvinie postupné odumieranie špecifického zvuk vnímajúceho epitelu vnútorného ucha. Je vysoko pravdepodobné, že nedoslýchavosť u žalobkyne vznikla týmto patomechanizmom pri incidente dňa 28.11.2011. Liečenie nedoslýchavosti vzniknutej pri úraze ucha vpravo bolo adekvátne, zahájené včas a dostatočné. Dočasná pracovná neschopnosť by v podobnom prípade trvala 5 až 10 dní. Vývoj nedoslýchavosti u žalobkyne vpravo po úraze a postupné zhoršovanie nedoslýchavosti ukazuje jej predispozíciu citlivosti sluchových analyzátorov na akúkoľvek príčinu, poškodenie. S tým súvisí aj neúspech opakovane poskytovanej adekvátnej liečby. Dátum 26.1.2012, kedy ORL - špecialistka skonštatovala trvalé následky po traume stredného ucha s písaním a zhoršeným sluchom vpravo, je relevantný pre definovanie času liečenia v súvislosti s incidentom zo dňa 28.11.2011. Je medicínsky známe, že u mnohých ľudí s podobným poškodením sluchového zmyslu, aké vzniklo u žalobkyne, žiadna liečba nevedie k očakávanému zlepšeniu. V danom období bola liečená aj na banálne akútne choroby ORL -orgánov, ktoré nemali súvislosť s

inkriminovaným skutkom. Poranenie pravého ucha s následkom nedoslýchavosti obmedzuje žalobkyňu v zmyslovom vnímaní zvuku natrvalo. V obvyklom spôsobe života bola žalobkyňa zásadne obmedzená po dobu hospitalizácie v trvaní 8 dní. Adaptácia na nový stav zdravia je individuálna, ale jednostranná nedoslýchavosť s ušným šelestom v podstate umožňuje u bežnej populácie normálne životné činnosti. Bolesti pri zatekaní vody do ucha vpravo pri umývaní súvisia s ľahkým zápalom kože vonkajšieho zvukovodu vpravo a povrchovej časti blany bubienka vpravo, a nie sú v súvislosti so zranením zo dňa 28.11.2011. Poranenia mäkkých tkanív hlavy a tváre sa zahojili. Odumreté sluchové vlásokové bunky vo vnútornom uchu sa nenahradia rovnocennými. U žalobkyne bola diagnostikovaná percepčná (zmyslovoneurálna) vnútrošná nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom, nereagujúca na liečbu, postupne sa zhoršujúca. Patologickoanatomickým podkladom je odumretie časti citlivého neuroepitelu v Cortiho orgáne vnútorného ucha vpravo. S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou možno skonštatovať, že porucha sluchu vpravo žalobkyni zostane. Ušný šelest môže byť vo svojom prejave i intenzite značne variabilný. Znalec určil bolestné nasledovne: 1.) diagnóza č. 3. - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu - 5 bodov, 2.) diagnóza č. 4. - pomliaždenie tváre - 5 bodov, 3.) diagnóza č. 19. - rana kože mihalnice - 15 bodov, 4.) diagnóza č. 6b. - sánkový kĺb - pomliaždenie - 10 bodov, 5.) diagnóza č. 57. - pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom - 15 bodov, 5.) diagnóza č. 60. - otras labyrintu ucha - 50 bodov, t. j. bolestné spolu 100 bodov. Bolestné určil sumou 1.538,- eur, vychádzajúc z opatrenia č. S4820-OL-2011 zo dňa 18.5.2011, ktoré ustanovuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za 1 bod v sume 15,38 eura. Náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia neurčil odkazujúc na ust. § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého lekárske posudky sa vydávajú, len čo je zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

10. Z prepúšťacej správy zo dňa 5.12.2011 súd zistil, že v dňoch od 28.11.2011 do 5.12.2011 bola žalobkyňa hospitalizovaná na chirurgickom oddelení Nemocnice A. Wintera Piešťany pre poranenie pravej časti hlavy a pravého ucha s odôvodnením, že je dňa 28.11.2011 bola napadnutá inou osobou vietnamského pôvodu tak, že dostala úder do hlavy v oblasti pravého ucha, stále ju bolí hlava, duní jej v pravom uchu a napína ju na zvracanie. Zvyšná časť prepúšťacej správy a podstatný obsah lekárskeho vyšetrenia a nálezov nachádzajúcich sa v príslušnom trestnom spise je popísaná tak v odbornom vyjadrení MUDr. Ľuboša Klementa č. 12/2012, ako aj v znaleckom posudku Prof. MUDr. Andreja Hajtmara, PhD. č. 7/12. Z obsahu lekárskeho vyšetrenia súd ďalej zistil, že ORL - lekárka MUDr. Chebenová dňa 3.1.2012 predpísala žalobkyňi Tebocan a Cavinton, dňa 19.1.2012 jej predpísala Dalacin 3x1, dňa 4.7.2013 jej odporúčala ďalšie užívanie antihistaminík s názvom Aerius.

11. V prípravnom konaní matka žalobkyne predložila do vyšetrovacieho spisu 6 ks pokladničných blokov, z ktorých súd zistil, že 1.) dňa 3.1.2012 v Kúpeľnej lekárni na ul. Winterova 37 v Piešťanoch za TEBOKAN 40 mg - 1ks a za CAVINTON - 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 10,70 eura; 2.) v tej istej lekárni dňa 19.1.2012 za DALACIN C 16 x 3 - 2ks bol zaplatený doplatok v sume 3,23 eura; 3.) v tej istej lekárni dňa 26.1.2012 za TEBOKAN 40 mg - 1ks a za CAVINTON - 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 10,70 eura; 4.) v tej istej lekárni dňa 22.2.2012 za TEBOKAN 40 mg - 1ks a za CAVINTON - 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 10,70 eura; 5.) v tej istej lekárni dňa 27.3.2012 za TEBOKAN 40 mg - 1ks a za CAVINTON - 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 10,30 eura; 6.) dňa 4.7.2012 v Lekárni Pod červenou vežou na ul. Kamenná 22 v Banke za AERIUS 5mg - 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 5,47 eura.

12. Súd rozhodol v predmetnej trestnej veci trestným rozkazom sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 10.6.2013, proti ktorému podal žalovaný v pozícii obžalovaného odpor. Včasným podaním odporu žalovaný sa trestný rozkaz zrušil priamo zo zákona, a samosudkyňa postupovala tak, ako keby nebol vydaný, pričom nariadila hlavné pojednávanie.

13. Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní z 27.1.2014 a z 24.3.2014 súd navyše zistil, že podľa znalca Prof. MUDr. Andreja Hajtmara, PhD. liečba žalobkyne bola adekvátna a zahájená včas. Skutočnosť, že matka za žalobkyňu podpísala reverz, odišli z nemocnice, a vrátili sa po 5 hodinách, nemala na liečbu žiadny vplyv. Dôležité bolo, že s liečbou sa začalo do 24 hodín od úrazu. Vnímanie zvuku sa u žalobkyne zhoršovalo, a aj preto bola vyšetrená Bratislave, kde bolo vykonané objektívne vyšetrenie sluchu. Nedoslýchavosť v pravom uchu u žalobkyne je už trvalého charakteru. Znalec uviedol, že žalobkyňu môže obťažovať interný ušný šelest, t. j. pišťanie, resp. šušťanie v pravom uchu, čo by bolo možné medikamentózne liečiť, ale u väčšiny pacientov s touto poruchou je liečba zbytočná. Matka žalobkyne

po poučení o trestnoprávných následkoch krivej svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 24.3.2014 vypovedala, že žalobkyňa pred predmetným útokom zo strany žalovaného nikdy problémy so sluchom nemala. Identitu predavačky, ktorá v daný deň videla celý priebeh skutku, sa im nepodarilo zistiť. Na tom istom hlavnom pojednávaní bola ako svedkyňa a poškodená vypočutá žalobkyňa, ktorá po poučení o po poučení o trestnoprávných následkoch krivej svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedla, že pred predmetným incidentom športovala. Po incidente bola v nemocnici týždeň, kde nemohla ležať na pravej strane. Potom aj cez prázdniny doma iba ležala. Má výrazné zníženie sluchu v pravom uchu, čo jej robí aj problémy v škole, lebo sa musí k učiteľom otáčať. Potom, čo jej mama v daný deň na trhovisku odišla s ruksakom k vedľajšiemu stánku zisťovať jeho cenu, si žalobkyňa pozerala peňaženky. Jednu peňaženku zobrala do ruky, lebo ju chcela ukázať mame, a keďže žalobkyňa mala oblečenú bundu so širokými rukávami, peňaženka bola z toho dôvodu skrytá pod rukávom. Predavača vtedy nevyhľadávala, aby mu vysvetlila, že nechce peňaženku ukradnúť, že iba vyzerá mamu, aby sa jej opýtala, či ju chce kúpiť, pretože ani predtým predavača nenašli, navyše bol čas obeda. Žalovaný si možno mohol myslieť, že žalobkyňa chce peňaženku ukradnúť, avšak potom, čo ju vyzval, aby nekradla, ihneď peňaženku položila. Žalobkyňa identifikovala na hlavnom pojednávaní žalovaného ako páchatel'a predmetného skutku, ktorým jej spôsobil ublíženie na zdraví, pričom uviedla, že je si vedomá, že vypovedá pod prisahou. Pred predmetným incidentom sa žalobkyňa venovala karate.

14. Žalovaný ako obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.3.2014 uviedol, že žalobkyňu vôbec neudrel, a že jej výpoveď na hlavnom pojednávaní je krivá svedecká výpoveď. Uviedol, že predáva veľa rokov, že nikdy nemal násilnícke sklony, ale že nie je možné, aby si zákazníci dávali pod bundu peňaženku, a prešli bez platenia okolo jeho pokladne. Volal na žalobkyňu, aby sa otočila, ale ona pokračovala v chôdzi, preto sa za ňou rozbehol, a chytil ju za plece.

15. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 24.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/64/2014-325 zo dňa 9.10.2014, súd zistil, že súd v trestnom konaní uznal žalovaného za vinného, že dňa 28.11.2011 o 14,15 hod. v Piešťanoch na trhovisku pri križovatke ulice Teplická s ulicou Rázusova, fyzicky napadol vtedy ešte maloletú žalobkyňu tak, že potom, čo ju chytil za pravú ruku nad lakťom, otočil ju k sebe, a hranou dlane ľavej ruky ju sekol do oblasti hlavy - do pravého spánku a ucha, čím jej spôsobil pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie sánkového kĺbu, podkožný emfyzém mihalníc, pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia 22 dní, a zároveň týmto úderom spôsobil žalobkyňi otras labyrintu ucha, perцепčnú vnútrošnú nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom, v dôsledku čoho žalobkyňa utrpela trvalé poškodenie sluchu vpravo, a teda 1.) inému úmyselne ublížil na zdraví, taký čin spáchal na chránenej osobe - na dieťati, a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví, a 2.) dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, tým spáchal 1.) prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Za to ho súd odsúdil podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou na 4 roky. Žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť poškodenú N.. W. W., nar. 27.7.1968 (t. j. matke žalobkyne) škodu vo výške 3.306,70 eura a poškodenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. so sídlom Mamateyova 17, 850 05 Bratislava 55, IČO: 3593874, škodu vo výške 578,78 eura. N.. W. W. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

16. Proti odsudzujúcemu trestnému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný v pozícii obžalovaného. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3To/64/2014-325 zo dňa 9.10.2014, ktorý odvolanie zamietol ako nedôvodné. Za nedôvodné považoval aj odvolanie v časti výrokov o náhrade škody.

17. Zo 7-ich pokladničných blokov predložených žalobkyňou v tomto sporovom konaní (sp. zn. 4C/223/2013) súd zistil, že 6 z nich je totožných s pokladničnými blokmi predložených matkou žalobkyne v súvisiacom trestnom konaní (sp. zn. 2T/76/2013) a ďalším je pokladničný blok vystavený dňa 17.5.2012 v Kúpeľnej lekární na ul. Winterova 37 v Piešťanoch, podľa ktorého za UNIFLOX 0,3% (pozn. antibiotické kvapky do ucha a do oka) - 1ks a za Aerius 5ml fl.- 1 ks bol zaplatený doplatok v sume 4,01 eura. Žalobkyňa v civilnom sporovom konaní predložila aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 13.12.2011 o

prijatí sumy 10,- eur od žalobkyne za potvrdenie o úraze pre políciu, ktorý bol vystavený ODBORNOU DETSKOU AMBULANCIOU s. r. o.

18. Z vyjadrení žalovaného na pojednávaní dňa 11.12.2018 súd zistil, že ten sa cíti byť nespravodlivo odsúdený, pretože od začiatku má pocit, že je nevinný, a preto sa za svoje konanie neospravedlnil.

19. Z vyjadrení právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 11.12.2018 súd zistil, že je zrejmé, že žalovaný sa dopustil trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Toto jeho protiprávne konanie malo za následok nereparovateľný zásah do zdravia, a tým do telesnej integrity žalobkyne spočívajúce v trvalom poškodení sluchu. Žalobkyňa po tomto neoprávnenom zásahu zo strany žalovaného stratila možnosť vytvárať riadne zdravé rodinné, ako aj spoločenské vzťahy. Malo to za následok zmenu v rozhodnutí študovať na vysokej škole, kde bol nevyhnutný 100 % zdravotný stav. Toto neoprávnené konanie absolútne zmenilo vývoj, cieľ a prípravu žalobkyne na budúce povolanie, ktoré bolo pre ňu snom a túžbou. Žalovaný sa do dnešného dňa neospravedlnil, neprejavil ľútosť, čo v podstate aj potvrdil na dnešnom pojednávaní, keď sa cíti byť nevinný a dokonca nespravodlivo odsúdený.

20. Súd v e c p r á v n e p o s ú d i l nasledovne:

21. Podľa § 420 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

22. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

24. Podľa § 449 ods. 1 a 3 OZ, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

25. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu ublíženia na zdraví (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“), bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

26. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

27. Podľa § 2 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 437/2004 Z. z., na účely tohto zákona a) poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví, b) poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví.

28. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

29. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada

za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

30. Podľa 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

31. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

32. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

33. Podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

34. Podľa § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „MZ SR“) č. S4820-OL-2011 zo dňa 18.5.2011, o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011, zverejneného v čiastke č. 16/2011 Vestníka MZ SR, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za jeden bod je 15,38 eura (v Zbierke zákonov zverejnené ako oznámenie MZ SR č. 155/2011 Z. z.).

35. Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

36. Podľa § 13 ods. 1 a 2 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

37. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

38. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

39. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

40. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

41. Podľa § 216 ods. 1 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

42. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

43. Vykonaným dokazovaním listinami, a to podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013, predovšetkým trestným oznámením, výsluchmi žalobkyne a jej matky žalobkyne v prípravnom konaní, odborným vyjadrením MUDr. Klementa č. 12/2012, znaleckým posudkom Prof. MUDr. Hajtmána, PhD. č. 7/12 zo dňa 1.10.2012, lekáorskými nálezmi a prepúšťacou správou, pokladničnými blokmi z lekárne, trestným rozkazom sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 10.6.2013, odporom proti trestnému rozkazu, zápisnicami o hlavnom pojednávaní z 27.1.2014 a z 24.3.2014, rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 24.3.2014, uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/64/2014-325 zo dňa 9.10.2014, ďalej pokladničnými blokmi z lekárne predloženými žalobkyňou v tomto sporovom konaní, príjmovým pokladničným dokladom z 13.12.2011, ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že žalovaný dňa 28.11.2011 o 14,15 hod. v Piešťanoch na trhovisku pri križovatke ulice Teplická s ulicou Rázusova, fyzicky napadol maloletú žalobkyňu tak, že potom, čo ju chytil za pravú ruku nad lakťom, otočil ju k sebe, a hranou dlane ľavej ruky ju sekol do oblasti hlavy - do pravého spánku a ucha, čím jej spôsobil pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie sánkového kĺbu, podkožný emfyzém mihalníc, pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia 22 dní, a zároveň týmto úderom spôsobil žalobkyňu, otras labyrintu ucha, percepčnú vnútrošnú nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom, v dôsledku čoho žalobkyňa utrpela trvalé poškodenie sluchu vpravo, a teda 1.) inému úmyselne ublížil na zdraví, taký čin spáchal na chránenej osobe - na dieťati, a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví, a 2.) dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, tým spáchal 1.) prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. O tejto skutočnosti súd nevykonával osobitné dokazovanie, pretože súd v civilnom sporovom konaní je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin (§ 193 CSP), pričom žalovaný bol za spáchanie predmetného skutku uznaný za vinného a bol za jeho spáchanie aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 24.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/64/2014-325 zo dňa 9.10.2014. Preto v tomto spore nebolo ani potrebné, ani účelné zaoberať sa opakovanými vyhláseniami žalovaného o jeho nevine, ktoré predniesol súdu na pojednávaní v tomto spore o náhradu škody a o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyňu trestným činom žalovaného, na čo súd žalovaného na pojednávaní viackrát upozornil.

44. Žalovaný nebol síce právoplatne odsúdený zo spáchania predmetného skutku v čase začatia tohto konania, avšak v čase vyhlásenia rozsudku v tomto spore žalovaný za predmetný skutok už bol právoplatne odsúdený. Nakoľko pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP), žaloba bola v čase vyhlásenia rozsudku v tomto spore v časti základu žalobného nároku dôvodná už samotným faktom, že žalovaný bol za predmetný trestný čin právoplatne odsúdený. Základom žalobného nároku v tomto spore boli: 1.) existencia protiprávneho konania, 2.) vznik škody (na majetku a na zdraví) a vznik nemajetkovej ujmy na osobnostných právach žalobkyne, spočívajúcej v trvalom poškodení jej zdravia a následnom toho aj v trvalom obmedzení jej uplatnenia v bežnom, rodinnom, súkromnom, a v neposlednom rade aj v pracovnom živote, 3) kauzálny nexus. t. j. priama príčinná súvislosť medzi príčinou a následkom, t. j. medzi trestným činom žalovaného a vznikom škody na zdraví a v tej súvislosti aj vznikom škody na majetku a súčasne vznikom nemajetkovej ujmy žalobkyne. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z právoplatného odsudzujúceho rozsudku v spojení s uznesením odvolacieho súdu, ktorými je súd v civilnom sporovom konaní viazaný, a vyplývajú aj z obsahu trestného spisu, na základe ktorého súd v trestnom konaní rozhodol.

45. Keďže o základne žalobného nároku pozostávajúceho 1.) z nároku na náhradu škody, a to škody na zdraví a majetkovej škody za náklady spojené s liečením a za lekárske potvrdenie, a 2.) z nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyňu tým istým protiprávnym konaním žalovaného, bolo právoplatne rozhodnuté súdom v trestnom konaní, predmetom dokazovania v tomto civilnom spore zostalo „iba“ posudzovanie dôvodnosti výšky uplatnených nárokov na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

46. Z obsahu trestného spisu súd mal za preukázané, že žalobkyňa bola s matkou v danom čase na trhovisku v Piešťanoch, kde chceli nakupovať. Keďže pri stánku, kde sa žalobkyňa zapáčila ruksak, ktorý nebol označený cenovkou, nebol žiadny predavač k dispozícii, matka žalobkyne sa rozhodla zistiť cenu ruksaku vo vedľajšom stánku, ktorý bol asi 10 metrov ďalej za rokom. Žalobkyňa zostala medzitým stáť pri predmetnom predajnom stánku, kedy sa jej zapáčila jedna peňaženka, a keďže sa chcela opýtať mamy, či ju kúpi, vybrala sa za mamou aj s peňaženkou v ruke, pretože matku nevidela. Žalobkyňa necítila potrebu vopred oznámiť predavačovi, že peňaženku nechce ukradnúť, že sa ide iba na ňu opýtať svojej mamy, ktorá musí byť iba o pár metrov ďalej. Predavača nevyhľadala z dôvodu, že bol čas obeda, a predavača s matkou predtým aj tak nenašli. Žalobkyňa mala na sebe oblečenú bundu s dlhými širokými rukávami, a keďže peňaženku držala v ruke, nebolo ju vidieť, nakoľko bola skrytá pod rukávom bundy. To si všimol žalovaný, ktorý bol predávajúci vecí z predmetného stánku, a preto žalobkyňu upozornil, aby nekradla. Tá na výzvu žalovaného peňaženku vrátila, no pokračovala smerom k mame. Následne žalovaný chytil žalobkyňu za ľavú ruku nad lakťom, otočil ju k sebe a hranou dlane ľavej ruky ju sekol do oblasti hlavy, konkrétne do pravého spánku a ucha. Tento incident zbadala matka žalobkyne, ktorá začala na žalovaného kričať, že prečo bije jej dcéru. On na to dcéru pustil, odišiel pár metrov ďalej, zobral peňaženku, a opakoval vetu, že žalobkyňa kradla. Matka žalobkyne sa ohradila, že aj keby jej dcéra kradla, žalovanému to nedáva právo biť ju. Následne zavolała políciu, hliadka ktorej prišla do 15 minút. Potom žalobkyňa šla s matkou na vyšetrenie do nemocnice A. Wintera, kde skonštatovali zranenia: udretie hlavy v spánkovej časti vpravo s udretím sluchového aparátu, t. j. vnútorného ucha, s krvácaním do podkožia a kože, a aj do sluchového aparátu vpravo s poruchou sluchu vpravo s nepríjemným pískaním v pravom uchu, udretie pravej očnice a jej okolia s opuchom a krvácaním do dolného viečka a aj tváre vpravo, ďalej utrpela udretie pravého sánkového kĺbu, opuch okolia ušnice, lebky za ušnicou vpravo s krvným výronom 5 x 2cm, opuch a bolesť sánkového kĺbu vpravo so zníženou pohyblivosťou dolnej sánky pri otváraní úst, opuch očnice vpravo s krvným výronom do oblasti pravého dolného viečka a opuch pravej časti tváre. V nemocnici chceli žalobkyňu ihneď hospitalizovať a nechať si ju na pozorovanie. Na naliehanie žalobkyne, jej matka podpísala reverz, a šli domov. Keďže zdravotný stav žalobkyne sa výrazne zhoršil, začala ju veľmi bolieť hlava, mala závraty a bolo jej na zvracanie, po 5 hodinách sa vrátili do nemocnice, kde žalobkyňu hospitalizovali ešte v deň úrazu, t. j. dňa 28.11.2011, a prepustená bola do domácej liečby dňa 5.12.2011 o 12,59 hod., a teda hospitalizovaná bola po dobu 8 dní. Počas hospitalizácie nemohla priadne prijímať tekutiny a jesť, ani nevedela udržať rovnováhu. Po prepustení z nemocnice zostala doma ešte 5-6 dní doma, a potom sa pýtala do školy, lebo nechcela mať v škole veľa absencií. Po dobu cca 8 týždňoch od predmetného úrazu sa občas stalo, že žalobkyňa prišlo nevoľno a že strácala rovnováhu, kedy bola odkázaná na pomoc iných. Vtedy je pomáhala jej matka, keď bolo treba, išla dcéru vyzdvihnúť. Matka musela žalobkyňu pomáhať aj pri kúpaní, aby nestratila rovnováhu vo vani. Žalobkyňa mala odvtedy problémy v škole, pretože sa musela otáčať k vyučujúcim, lebo ich riadne nepočula, keďže na jedno ucho počuje cca na 20 % (podľa odborného posúdenia a znaleckého posudku podaných v trestnom konaní), čomu zodpovedá pokles vnímania zvuku od hranice od 80 dB do 90 dB. Tento hendikep žalobkyňa subjektívne pociťuje tak, ako keby na pravé ucho počula iba na 5 %. Žalobkyňa bola poskytnutá adekvátna liečba infúziami, antibiotikami, a pod., avšak nepodarilo sa ju úplne vyliečiť. Porušené mäkké tkanivá tváre sa žalobkyňu pomerne rýchlo zahojili, avšak natrvalo má poškodený sluch v pravom uchu, pretože je bola zistená percepčná (zmyslovoneurálna) vnútroušná nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom, nereagujúca na liečbu, postupne sa zhoršujúca. Porucha sluchu vpravo je trvalá. Ušný šelest prejavujúci sa pískaním, šušťaním či dunením v uchu môže byť vo svojom prejave a intenzite značne variabilný, pričom medikamentózna liečba v podobných prípadoch u mnohých ľudí je zbytočná, a tak je to aj v prípade žalobkyne. Obaja znalci, ktorí boli ustanovení v príslušnom trestnom konaní, vylúčili spoluzavinenie žalobkyne ako poškodenej, keďže uviedli, že skutočnosť, že žalobkyňa spočiatku odmietla hospitalizáciu, a vrátila sa do nemocnice až po 5 hodinách, kedy bola aj hospitalizovaná, nemala na výsledok liečby a na jej trvalé poškodenie zdravia žiadny vplyv, pretože jej bola poskytnutá pomoc do 24 hodín od incidentu, čo je v podobných prípadoch nevyhnutné. Žalobkyňa bola poskytnutá primeraná liečba v súlade so zákonom, a preto obaja znalci, hoci aj nepriamo, vylúčili spoluzavinenie lekárov a zdravotníckeho personálu za vznik ujmy na zdraví žalobkyne prípadným nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti. K trvalému poškodeniu vnútorného ucha žalobkyne prispela aj okolnosť, že žalobkyňa je osobou so zvýšenou citlivosťou sluchových katalyzátorov. Žalobkyňa od predmetného incidentu mala dlho aj psychické problémy, nakoľko utrpela traumu z fyzického napadnutia inou osobou, a bála sa, že žalovaného ešte stretne, keďže bežne chodievala okolo predmetného trhoviska aj po incidente, ako aj preto, že sa výrazne zhoršila kvalita jej života. Od šiesteho roku veku života sa venovala

športu a karate, pričom v danom čase mala iba 16 rokov, bola študentkou 2. ročníka gymnázia, a jej snom bolo študovať na Vojenskej akadémii v Liptovskom Mikuláši a zamestnať sa v ozbrojených zboroch, t. j. na polícii alebo v armáde, čo už v súčasnosti nemôže pre ťažké zdravotné postihnutie, ktorým je výrazná nedoslýchavosť vpravo s ušným šelestom.

47. Z odborného vyjadrenia č. 12/2012 podaného znalcom MUDr. Ľubošom Klementom a zo znaleckého posudku č. 7/12 zo dňa 1.10.2012 podaného znalcom Prof. MUDr. Andrejom Hajtmanom, PhD., ktoré tvoria súčasť súvisiaceho trestného spisu, súd mal za preukázané, že obaja znalci nezávisle od seba skonštatovali ťažkú ujmu na zdraví žalobkyne spôsobenú jej následkom úderu hranou dlane útočníka do pravej strany jej hlavy, a to do spánkovej oblasti, oka a ucha. Obaja sa však zhodli aj na tom, že s vysokou pravdepodobnosťou išlo o ujmu na zdraví žalobkyne spôsobenú úmyselným konaním iného, a to slabým až stredne ťažkým úderom, a nie o náhodu. Skonštatovali však, že útočník pravdepodobne nechcel spôsobiť žalobkyňu až takú závažnú ujmu, ktorú jej svojím úderom reálne spôsobil, a že táto ujma vznikla „nešťastným“ úderom. MUDr. Hajtman, PhD. skonštatoval u žalobkyne zvýšenú citlivosť sluchových katalyzátorov, čo tiež prispelo k neúspechu opakovane poskytovanej adekvátnej liečby. Obaja znalci, nezávisle od seba, v trestnom konaní určili náhradu za bolesť v zásade rovnakým spôsobom s rovnakou výslednou sumou, iba s tým rozdielom, že Prof. MUDr. Hajtman, PhD. určil bolestné aj za 1 diagnózu navyše, a to za diagnózu č. 4. - pomliaždenie tváre, za ktorú určil 5 bodov. V ostatných 5-ich diagnózach znalci určili bolestné rovnakým počtom bodov bolestného za každú z diagnóz, a to 1.) diagnóza č. 3. - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu - 5 bodov, 2.) diagnóza č. 6b. - sánkový kĺb - pomliaždenie - 10 bodov, 3.) diagnóza č. 50. - podkožný emfyzém mihalníc - 15 bodov, 4.) diagnóza č. 57. - pomliaždenie ušnice s rozsiahlym krvným výronom - akútne - 15 bodov, 5.) diagnóza č. 60. - otras labyrintu ucha - 50 bodov, t. j. bolestné spolu 95 bodov. Náhradu za bolestné vypočítali obaja znalci podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. a § 1 opatrenia MZ SR č. U.-C.-XXXX zo dňa 18.5.2011, podľa ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za jeden bod je 15,38 eura (zverejnené v Zbierke zákonov ako oznámenie MZ SR č. 155/2011 Z. z.). V 5-ich diagnózach sa obaja znalci zhodli nielen na bodovom ohodnotení bolestného vo výške 95 bodov, ale aj náhrade za bolesť v sume 1.461,10 eura. Prof. MUDr. Hajtman, PhD. určil síce bolestné o 5 bodov vyššie než MUDr. Klement, a teda Prof. MUDr. Hajtman, PhD. určil náhradu za bolesť vyššiu o sumu zodpovedajúcu 5 bodom, t. j. o sumu 76,90 eura, avšak týmto jediným rozdielom sa súd v tomto spore viac nezaoberal, keďže žalobkyňa sa domáhala zaplatenia náhrady za bolesť na základe odborného vyjadrenia MUDr. Klementa v zodpovedajúcej sume 1.461,10 eura, t. j. za tie diagnózy a v tej sume, na ktorých sa obaja znalci zhodli.

48. Sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne ohodnotil iba znalec MUDr. Klement vychádzajúc z diagnózy 284c. - nedoslýchavosť jednostranná ťažká - 120 bodov. Výšku náhrady určil v súlade s príslušným opatrením MZ SR, t. j. 15,38 eura za bod, v zodpovedajúcej sume 1.845,60 eura. Prof. MUDr. Hajtman, PhD. sa náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia nezaoberal odkazom na ust. § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého lekárske posudky sa vydávajú, len čo je zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

49. Súd mal za to, že v danom prípade určenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia MUDr. Klementom nebolo predčasné, napriek tomu, že bolo vydané niečo po 4-och mesiacoch od poškodenia zdravia, pretože ust. § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. upravuje „iba“ zásadu, podľa ktorej sa lekárske posudky pre sťaženie spoločenského uplatnenia vydávajú spravidla po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví, a teda sú z nej prípustné výnimky, k čomu súd dospel gramatickým výkladom predložky „spravidla“, ktorá pripúšťa výnimky, ako aj gramatickým výkladom celého citovaného ustanovenia § 8 ods. 4. Vyhotovovanie lekárskeho posudku spravidla po uplynutí jedného roka je totiž druhou časťou vety za bodkočiarkou, ktorej predchádza prvá časť vety o tom, že lekárske posudky sa vydávajú, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený. V danom prípade sa obaja znalci zhodli na tom, že poškodenie zdravia je u žalobkyne trvalé a nezvratné, a teda jej zdravotný stav už bolo možné v danom čase považovať za ustálený, vzhľadom na skonštatovanie trvalého zdravotného postihnutia bez možnosti zlepšenia už špecialistkou ORL dňa 26.1.2012. Obaja znalci vychádzali nielen z vyšetrení lekárov v Piešťanoch, ale aj lekárov v Bratislave, preto súd nemal dôvod pochybovať o tom, že sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne by bolo bodovo ohodnotených rovnako tak o rok, ako aj o 10 rokov od predmetného incidentu, keďže poškodenie zdravia zistené u žalobkyne je nezvratné. Nakoľko žalobkyňa sa domáhala náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu určenom

MUDr. Klementom, t. j. v sume 1.845,60 eura, ktoré súd vyhodnotil tak, že v danom prípade nebolo podané predčasne, keďže súd vychádzal z povahy a z druhu obomi znalcami skonštatovaného trvalého poškodenia zdravia žalobkyne, súd považoval odborné vyjadrenie znalca MUDr. Klementa o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne za dostatočné a správne.

50. Žalobkyňa preukázala súdu, že za lieky, ktoré jej boli prepísané ORL - lekárom v súvislosti so vzniknutým poranením ucha, ktoré sú výslovne uvedené v lekárskejších nálezoch nachádzajúcich sa v trestnom spise, doplácala sumy: 10,70 eura + 3,23 eura + 10,70 eura + 10,70 eura + 10,30 eura + 5,47 eura + 4,01 eura, t. j. spolu 55,11 eura. Žalobkyňa vznikli aj náklady spojené s uplatnením jej práva podať trestné oznámenie proti osobe žalovaného pre podozrenie zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví, ako aj pre uplatnenie jej práva domáhať sa od žalovaného v trestnom konaní náhrady škody. Tieto náklady zodpovedali sume 10,- eur za poplatok za vystavenie lekárskeho potvrdenia o úraze pre políciu, zaplataenie ktorého žalobkyňa preukázala príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 13.12.2011. Žalobkyňa teda preukázala súdu vznik skutočnej škody v sume 65,11 eura, ktorá jej vznikla na majetku titulom nákladov za lieky a za lekárske potvrdenie v celkovej sume 65,11 eura.

51. Nie je vylúčené, aby jediným neoprávneným zásahom došlo súčasne tak k vzniku ujmy na zdraví, ako aj k vzniku nemajetkovej ujmy vo forme ohrozenia alebo poškodenia osobnostného práva poškodeného. Pod nemajetkovou ujmu sa rozumie taká ujma, ktorá sa premieťa do psychickej sféry človeka a do jej postavenia v spoločnosti, a teda nemajetková ujma sa nepremieťa bezprostredne do fyzickej integrity, a ani do majetkovej sféry postihnutej osoby. Preto túto nemajetkovú ujmu je nevyhnutné odlišovať od majetkovej ujmy, pričom základným rozdielom medzi týmito nárokmi je, že zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je peňažná náhrada za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby, pričom zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do osobnosti fyzickej osoby je poskytnúť jej náhradu za ujmu, ktorá sa premieťa v osobnostnej sfére poškodenej osoby a do jej postavenia v spoločnosti, pričom jej cieľom je vyvážiť ujmu na hodnotách ľudskej dôstojnosti konkrétnym finančným vyjadrením. V danom prípade si žalobkyňa uplatnila obidva tieto nároky, t. j. nárok na náhradu škody na zdraví spolu s liečebnými nákladmi a nákladmi za lekárske potvrdenie a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na jej osobnostných právach. Súd mal nepochybne preukázať, že žalovaný svojím neoprávneným konaním, ktoré bol kvalifikovaný ako úmyselný prečin ublíženia na zdraví, spôsobil žalobkyňa ťažkú ujmu na zdraví s trvalými následkami, čím neoprávnené zasiahol aj do osobnostných práv žalobkyne, konkrétne do jej osobnostného práva na zdravie a telesnú integritu a do jej osobnostného práva na súkromie.

52. Pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nie je rozhodujúce, či ťažkú formu následku žalovaný predpokladal alebo nepredpokladal, pretože postačuje, že žalovaný svojím protiprávnym konaním, ktoré je navyše trestným činom, tento následok vyvolal v jeho priamej príčinnej súvislosti. Skutočnosť, že tento ťažký následok žalovaný nepredpokladal, môže mať vplyv „iba“ na výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Konajúci súd si dovoľuje poznamenať, že situácia, kedy žalobkyňa v daný deň na trhovisku v Piešťanoch zobrala z predajného pultu peňaženku do ruky, pričom túto peňaženku držala v ruke tak, že bola skrytá pod dlhým, širokým rukávom bundy, ktorú mala na sebe oblečenú, a že následne sa takto začala vzdalať od príslušného predajného stánku, mohla sa javiť každému pozorujúcemu ako krádež, hoci by mohla byť pravdepodobne kvalifikovaná maximálne ako priestupok proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch, keďže pre naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona je nevyhnutné, okrem iného, spôsobiť škodu nie malej, t. j. vo výške nad 266 eur podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona. Týmto nezodpovedným správaním žalobkyňa vyprovokovala reakciu žalovaného, ktorý chcel chrániť majetok, konkrétne tovar, ktorý predával. Reakcia žalovaného však v danom prípade bola celkom zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu, pretože v danom prípade žalovanému muselo postačovať akékoľvek fyzické zadržanie žalobkyne za účelom podania vysvetlenia alebo privolania polície, a to bez akéhokoľvek ďalšieho fyzického útoku, a už vôbec nie do hlavy žalobkyne. Žalovaný navyše musel a mal vedieť, že akýkoľvek rýchly úder (hoci aj slabej alebo stredne silnej intenzity) rukou do hlavy do oblasti spánku, oka a ucha môže byť veľmi bezpečný, a mal to predpokladať. Pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy súd musel zohľadniť aj nevhodné a nezodpovedné správanie sa žalobkyne tesne pred predmetným incidentom, ktorá hoci bola v danom čase maloletá, mala už 16 rokov veku, a teda mala už plnú trestnoprávnú zodpovednosť (podľa § 22 Trestného zákona ju nadobudla dovŕšením 14. roku veku, ako aj plnú priestupkovú zodpovednosť, ktorú nadobudla dovŕšením 15. roku veku podľa § 5 zákona o priestupkoch), a teda držanie peňaženky v ruke zakrytej rukávom bundy, ktorú mala na

sebe oblečenú, a následné vzdaťovanie sa bez platenia od predajného stánku mohla, a mala žalobkyňa vyhodnotiť ako nevhodné či nezodpovedné, a mohla a mala predpokladať, že môže vzbudzovať u iných ľudí dojem, že naozaj kradne. Nič jej nebránilo zachovať sa tak, aby tento dojem nevyvolala, napr. vrátiť peňaženku na predajný pult, vyhľadať mamu, a tak sa spolu s ňou vrátiť pozrieť na peňaženku, alebo držať peňaženku v ruke tak, aby ju bolo riadne vidieť, a zatelefonovaním do mobilného telefónu alebo zvolaním na mamu zistiť, kde sa jej mama nachádza, aby tak dala všetkým potencionálnym pozorujúcim osobám najavo, a to aj keby ich nevidela, že chce vec kúpiť, a nie ju ukradnúť, čo však neurobila. Napriek tomu, plnú zodpovednosť za vznik škody spôsobenej žalobkyňi žalovaným ublížením na zdraví nesie iba samotný žalovaný, pretože žalovaná si sama zavinila skutočnosť, že ju žalovaný chytil za ruku, hoci aj po vrátení peňaženky. Nezavinila si však následný úder do hlavy, ktorý jej „uštedril“ žalovaný, nakoľko na tento úder už žalovaný nemal žiadne zákonné ani morálne právo, pretože tento úder nepoužil ani v nutnej obrane ani v stave krajnej núdze, navyše, žalobkyňa nikoho neohrozovala ani na zdraví, ani na živote, a v danom okamihu už ani na majetku. Inak povedané, priamou príčinou ublíženia na zdraví žalobkyne s trvalými následkami bolo seknutie žalobkyne do hlavy rubom dlane ľavej ruky žalovaného, a tento úder v danom prípade nebol pre ochranu majetku žalovaného vôbec potrebný, a aj preto bol súdom v trestnom konaní vyhodnotený ako trestný čin.

53. Zranenie žalobkyne bolo natoľko vážne, že musela byť hospitalizovaná v nemocnici po dobu 8 dní, po dobu ďalších 5-6 dní sa liečila v domácom prostredí, keďže mala opuchy a pomliaždeniny tváre, očnéj a ušnej oblasti, vytekala jej krv z ucha, trpela poruchami rovnováhy, pocitmi na zvracanie a závratmi. Nevyhnutná doba liečenia v jej prípade bola 22 dní, hoci už skôr sa vrátila do školy. Počas hospitalizácie bola úplne obmedzená v pohybe, trpela bolesťami a závratmi. Po dobu 22 dní od úrazu bola výrazne obmedzená pri ťažkých fyzických činnostiach a pri fyzicky náročnejších športoch. Ambulantne sa liečila minimálne 6 mesiacov od útoku, čomu nasvedčujú predložené pokladničné bloky z lekárne a lekárske nálezy, a napriek tomu sa ju nepodarilo úplne vyliečiť, keďže trpí trvalým poškodením pravého ucha, konkrétne percepčnou (zmyslovoneurálnou) vnútroušnou nedoslýchavosťou vpravo s ušným šelestom, nereagujúcou na liečbu a postupne sa zhoršujúcou. Žalobkyňi bola nedoslýchavosť diagnostikovaná ako ťažká porucha sluchu, pričom odborným vyšetrením jej bola zistená strata vnímania zvuku o 79,20 % vpravo, kým v ľavom uchu iba o 2,7 %. Pokles vnímania sluchu pravým uchom bol u nej zistený na prahu medzi 80-90dB, kým u zdravého jedinca je prah sluchu menší ako 25 dB s hranicou tzv. sociálneho sluchu (pri dorozumívaní sa rečou, pri počúvaní rádia, pozeraní televízora) do 40 dB. Žalobkyňa reálne počuje na ľavé ucho v rozsahu cca 20 %, avšak subjektívne má pocit, že počuje iba na 5 %, čo vysvetľuje bežná hranica sociálneho sluchu do 40 dB, pričom u nej je táto hranica niekde až medzi 70-80dB, a preto pri dorozumívaní sa rečou, pri pozeraní televízora a rádia môže mať pocit, že počuje na pravé ucho iba na 5 %. Podľa názoru súdu, tento subjektívny pocit má žalobkyňa navyše aj preto, že nedoslýchavosť v pravom uchu žalobkyňa porovnáva s jej sluchom a s vnímaním zvuku pred predmetným incidentom. Znalec Prof. MUDr. Hajtman, PhD. uviedol síce, že v podobných prípadoch je bežná doba dočasnej pracovnej neschopnosti 5 až 10 dní, neuviedol však, aká nevyhnutná doba liečby a zvýšených obmedzení pri fyzických aktivitách bola potrebná práve u žalobkyne, keďže sám uviedol, že žalobkyňa má predispozíciu citlivosti sluchových analyzátorov na akúkoľvek príčinu, poškodenie. Nezohľadňoval ani možnosť psychickej traumy žalobkyne, ktorá mala v danom čase iba 16 rokov, a že s ťažkým fyzickým ublížením na zdraví sa osoba v jej veku vyrovnáva ťažšie než dospelý jedinec v strednom či pokročilom veku, že doba liečby u každého človeka je špecifická, a že sa nemožno obmedziť iba na zovšeobecňovanie. Preto súd mal za to, že nevyhnutná doba liečby u žalobkyne bola 22 dní, hoci ku koncu liečby už chodila do školy, ale ešte trpela závratmi a poruchami rovnováhy. Túto nevyhnutnú dobu liečenia navyše skonštatoval aj súd v odsudzujúcom trestnom rozsudku. Súd musel zohľadniť závažnosť trvalého poškodenia zdravia, ktoré jej spôsobil žalovaný, a to trvalú a nevyliečiteľnú ťažkú poruchu sluchu - nedoslýchavosť vpravo, ktorá je navyše skomplikovaná ušným šelestom, ktorý sa u žalobkyne prejavuje pískaním v uchu, hoci šelest môže byť vo svojom prejave variabilný, jeho prejavy sú veľmi nepríjemné pri každej činnosti človeka. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že medikamentózna liečba šelestu u ľudí s takým poškodením sluchu, akým trpí žalobkyňa, nezaberá. Kvalita života žalobkyne sa teda skomplikovala nielen tým, že na pravé ucho skoro vôbec nepočuje, ale aj pískaním v tomto uchu, ktoré sa nedá vyliečiť.

54. Zrejme obe strany sporu zabudli, že žalovaný v prípravnom (trestnom) konaní počas výsluchu pred vyšetrovateľom vyhlásil, že ho mrzí, aká ujma žalobkyňi jeho pričinením vznikla. Avšak, ani na hlavom pojednávaní v trestnom konaní, ani v tomto civilnom sporovom konaní už neprejavoval žiadnu ľútosť. Navyše, vetu, že ho to mrzí, v prípravnom trestnom konaní neadresoval žalobkyňi,

ktorej svojím protiprávnym konaním fyzicky ublížil, a spôsobil jej tak ťažkú ujmu na zdraví s trvalými následkami. Aj neochota žalovaného ospravedlniť sa žalobkyni svedčí v jeho neprospech v časti výšky nároku žalovanej na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Keďže odstránenie všetkých následkov neoprávneného zásahu žalovaného spôsobeného trestným činom ublíženia na zdraví je u žalobkyne vylúčené, a ani prípadné primerané zadosťučinenie, t. j. morálna satisfakcia podľa § 13 ods. 1 OZ, napr. vo forme ospravedlnenia sa žalovaného, by bolo v danom prípade nepostačujúce, súd mal za to, že sú splnené všetky zákonné podmienky na priznanie finančnej satisfakcie žalobkyni podľa § 13 ods. 2 OZ. Súd v súlade s § 11 ods. 3 OZ pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadnil tak okolnosti, za ktorých k zásahu do osobnostných práv žalobkyne došlo, ako aj na závažnosť ujmy vzniknutej neoprávneným zásahom žalovaného. Neoprávneným zásahom bol v danom prípade úmyselný prečin ublíženia na zdraví spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva, ktorého sa dopustil žalovaný proti osobe žalobkyne, ktorý zásah svojím nevhodným správaním síce vyvolala žalobkyňa, avšak samotný fyzický útok žalovaného smerujúci k ublíženiu na zdraví žalobkyňa už nezavinila, keďže žalovaný v danom okamihu nemal už žiadny zákonný ani morálny dôvod na akýkoľvek fyzický útok na žalovanú, a už vôbec nie do hlavy, dokonca do veľmi citlivej spánkovej, ušnej a očnej oblasti. Aj keď trvalé poškodenie sluchu pravého ucha so šelestom u žalobkyne zrejme žalovaný možno nepredpokladal, keďže to skonštatovali aj znalci v trestnom konaní, s tým, že s veľkou pravdepodobnosťou išlo o nešťastnú náhodu, žalovaný to predpokladať mal a mohol, keďže žalobkyňu udrel do citlivej oblasti hlavy, kedy aj akýkoľvek slabý, avšak rýchly, úder do týchto oblastí hlavy je vo všeobecnosti veľmi nebezpečný. Súd musel zohľadniť skutočnosť, že ublíženie na zdraví bolo tak vážne, že si vyžadovalo hospitalizáciu žalobkyne po dobu 8 dní, nevyhnutnú liečbu po dobu 22 dní s následnou, s minimálne 6-mesačnou, ambulantnou liečbou, ktorá však nezabránila trvalému poškodeniu zdravia žalobkyne bez možnosti nápravy. Skutočnosť, že žalovaný s týmto rozsahom poškodenia zdravia žalobkyne nepočítal, nemá žiadny vplyv na existenciu nároku žalobkyne 1.) na náhradu škody na zdraví vo forme náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady majetkovej škody vzniknutej v priamej súvislosti s poškodením zdravia, ani 2.) na nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vzniknutej konaním žalovaného. Súd ďalej zohľadnil, že žalovaný sa žalobkyni do dnešného dňa vôbec neospravedlnil, a to ani na hlavnom pojednávaní v trestnom konaní, ani na pojednávaní v tomto sporovom konaní. Žalovaný neprejavil žiadnu účinnú ľútosť a stále odmieta niešť zákonnú zodpovednosť za svoje konanie a za jeho následky. Nie je relevantné, či žalovaný chcel alebo nechcel svojím trestnoprávnym konaním dosiahnuť následok takého poškodenia zdravia žalobkyne, ktorý reálne vznikol. Relevantné je, že ho priamo vyvolal, t. j. že priamym príčinným následkom tohto neoprávneného úderu bola ťažká ujma na zdraví žalobkyne s trvalými následkami, majetková škoda priamo spojená s týmto poškodením zdravia, ako aj s výrazná nemajetková ujma na osobnostných právach žalobkyne, a to na osobnostnom práve na zdravie a na telesnú integritu, ako aj na osobnostnom práve na súkromie. Súd zohľadnil aj nízky vek žalobkyne, ktorá vnímala poškodenie svojho zdravia spôsobené fyzickým úmyselným útokom zo strany žalovaného oveľa citlivejšie než dospelé osoby v strednom či pokročilom veku. Výrazná strata sluchu vpravo so šelestom formou pískania vo všeobecnosti obmedzuje každú osobu, ktorá v minulosti takýmto hendikepom nikdy netrpela. Aj keď sa časom dá zvyknúť na túto formu postihnutia, a dá sa ňou navonok plnohodnotne žiť, osoba, ktorá v minulosti riadne počula na obe uši, bude po celý svoj život pociťovať tento hendikep ako nespravodlivú ujmu či krivdu, ktorú jej niekto iný spôsobil, pretože vie porovnať spôsob svojho života pred a po postihnutí sluchu, a bude si to po celý život pamätať. Súd zohľadnil aj záľuby žalobkyne a jej sen, ktoré mala pred protiprávnym útokom zo strany žalovaného, a to jej túžbu navštevovať vojenskú akadémiu alebo sa zamestnať v zamestnaní, kde sa vyžaduje zdravie na 100 %, pričom o tento sen ju pripravil žalovaný, ktorý v podstate zmaril aj možnosť žalobkyne pokúsiť sa o jeho realizáciu.

55. Doživotná trauma žalobkyne z ľudí ázijského pôvodu nebola v tomto spore preukázaná. Dôkaz vykonaním psychiatrického či psychologického vyšetrenia za účelom preukázania tohto tvrdenia žalobkyne nebol v tomto spore navrhnutý. Na druhej strane, nepreukázanie tohto tvrdenia nemalo v danom prípade žiadny vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej.

56. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch slúži „len“ na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom pri stanovení jej výšky súd skúmal, či k zásahu do práv žalobkyne došlo úmyselne alebo z nebanlivosti, a či žalobkyňa bola uspokojená v trestnom konaní. Ďalej súd vychádzal z kritérií, ktorými sú závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby, ako aj z ústavného princípu proporcionality, v zmysle ktorého odškodnenie má byť dostatočné, dôstojné a adekvátne. Prihliadol nielen na následky vzniknuté následkom trestného činu

žalovaného (najmä trvalé poškodenie zdravia a výrazná zmena obvyklého spôsobu života žalobkyne pred trestným činom žalovaného), ale aj okolnosťami, za ktorých k trestnému činu došlo, hlavne, že žalovaná svojím nezodpovedným správaním mohla reálne vyvolať dojem, že kradne tovar žalovaného, ktorým ho, hoci aj z nedbanlivosti, vyprovokovala k jeho neadekvátnemu správaniu. Súd však zohľadnil aj správanie žalovaného, ktorý po celú dobu trestného konania, ako aj počas tohto civilného procesu odmietal niesť zodpovednosť za následky svojho konania, a necítil potrebu ospravedlniť sa žalobkyni za ublíženie na zdraví a za jej trvalé následky, ako aj za ujmu na osobnostných právach, ktoré žalobkyni spôsobil svojím trestným činom. Žalovaný stále odmieta niesť zodpovednosť za to, že na seknutie rukou do tváre žalobkyne nemal žiadne zákonné ani morálne oprávnenie. Náhrada nemajetkovej ujmy žalovanej spôsobenej jej porušením jej osobnostných práv úmyselným trestným činom žalovaného v sume 10.000,- eur sa javila byť súdu primeraná závažnosti vzniknutej ujmy s trvalými následkami a okolnostiam, za ktorých k porušeniu jej osobnostných práv došlo, a preto súd na základe citovaných zákonných ustanovení žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (II. výrok). Žalobu považoval súd za dôvodnú aj v časti uplatnenej náhrady škody na zdraví v sume 3.371,81 eura, pozostávajúcej z náhrady za bolesť v sume 1.461,10 eura a z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.845,60 eura podľa § 444 OZ, zákona č. 437/2004 Z. z. a príslušného opatrenia MZ SR, ako aj z náhrady účelných nákladov spojených s liečením v sume 55,11 eura podľa § 449 ods. 1 OZ, ako aj z náhrady majetkovej škody podľa § 420 OZ v sume 10,- eur titulom poplatku za lekárske potvrdenie o úraze pre políciu, ktoré potvrdenie potrebovala žalobkyňa pre účely trestného konania vo veci predmetného ublíženia na zdraví a uplatnenia náhrady škody spôsobenej jej trestným činom v trestnom konaní (I. výrok).

57. Konajúci súd si bol vedomý aj tej skutočnosti, že trestným rozsudkom, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného a bol za predmetný skutok odsúdený, súd okrem iného, priznal Ing. W. W., nar. XX.X.XXXX, t.j. matke žalobkyne, náhradu škody v sume 3.306,70 eura. Takto priznanú náhradu škody považoval za správnu aj odvolací súd v trestnom konaní. Z obsahu celého trestného spisu možno dospieť iba k jedinému záveru, že táto, trestným rozsudkom priznaná, náhrada škody zodpovedá sume náhrad za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslené v odbornom vyjadrení MUDr. Klementa, ktorý sa zaoberal poškodením zdravia žalobkyne a náhradou za bolesť žalobkyne a za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne, a nie jej matky. V čase podania trestného oznámenia bola žalobkyňa sice maloletá, a teda matka bola jej zákonnou zástupkyňou, avšak v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku už bola žalobkyňa plnoletá, a v trestnom spise sa nenachádza písomné plnomocenstvo žalobkyne udelené matke na jej zastupovanie ako poškodenej v trestnom konaní. Nakoľko pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd predmetný výrok právoplatného trestného rozsudku nepovažoval za prekážku veci právoplatne rozhodnutej v časti toho istého nároku o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pretože v trestnom konaní bol ten istý nárok priznaný osobe odlišnej od osoby žalobkyne. O prekážku veci právoplatne rozhodnutej by išlo iba vtedy, ak právoplatným výrokom vo veci samej sa rozhodlo 1.) o tom istom nároku, 2.) medzi tými istými účastníkmi a 3.) s tým istým skutkovým základom, od ktorého žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok. V danom prípade predmetný výrok trestného rozsudku sa netýka tých istých subjektov sporu. Navyše, konajúci súd je presvedčený, že nárok na náhradu škody na zdraví možno priznať výlučne osobe, ktorej zdravie bolo poškodené. Jedinou výnimkou v danom prípade by mohli byť náklady spojené s liečením žalobkyne, ktoré sa uhrádzujú tomu, kto ich vynaložil (§ 449 ods. 3 OZ), ktoré logicky mohla vynaložiť matka žalobkyne, keďže žalobkyňa bola v čase liečby maloletá. Náklady spojené s liečením však neboli matke žalobkyne v trestnom konaní priznané, keďže v tejto časti bola trestným rozsudkom matka žalobkyne odkázaná na občianske súdne konanie. Tie isté liečebné náklady si však v tomto civilnom spore uplatnila priamo žalobkyňa, a nie je matka, pričom nie je vylúčené, že ich mohla hradiť aj priamo žalobkyňa, hoci bola v danom čase maloletá, nakoľko ich mohla hradiť z vreckového alebo z úspor. Súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený hodnotiť správnosť rozhodnutia súdu vydaného v trestnom konaní v časti priznanej náhrady škody, avšak v danom prípade sa javí, že pravdepodobne došlo k zrejmej nesprávosti v trestnom rozsudku v uvedení nesprávnej osoby, ktorej bol nárok na náhradu škody na zdraví priznaný, pretože jej bol priznaný v sume zodpovedajúcej náhrade za bolestné a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré náhrady prináležali inej osobe.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Nakoľko vo veci bola plne úspešná žalobkyňa, súd jej podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP. Aj keby osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovaného neumožňovali žalovanému zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania, výnimočne nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP by v danom prípade aj tak neprichádzalo do úvahy, pretože nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej žalobkyni by v danom prípade odporovalo dobrým mravom, keďže žalobkyňa sa v tomto konaní „iba“ domáhala náhrady škody na zdraví s trvalými následkami, náhrady liečebných nákladov, nákladov za lekárske potvrdenie v súvislosti s poškodením zdravia a náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré žalobkyni spôsobil žalovaný úmyselným trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v troch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.